

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudců Daniely Zemanové a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **Ing. arch. M. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobách označených jako žaloby proti nečinnosti a nezákonnému zásahu žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 12. 2013, č. j. 5 A 175/2012 - 43,

t a k t o :

- I.** Žalobci **se neustanovuje** zástupce pro řízení o kasační stížnosti.
- II.** Kasační stížnost **se zamítá**.
- III.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Žalobami podanými k městskému soudu ve dnech 5. 10. 2012 až 28. 12. 2012 se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného a ochrany před jeho nezákonným zásahem. Usnesením městského soudu ze dne 2. 5. 2013 bylo devět z těchto žalob spojeno k společnému projednání pod sp. zn. 5 A 175/2012. Žalobce v řízení žádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce. Usnesením ze dne 19. 8. 2013 městský soud žádost o osvobození od soudních poplatků i návrh na ustanovení zástupce zamítl. V návaznosti pak soud usnesením ze dne 29. 10. 2013 vyzval žalobce, aby soudní poplatek za podané žaloby zaplatil. Soudem poskytnutou lhůtu k zaplacení soudního poplatku žalobce nevyužil. Soudní poplatek nezaplatil ani po její uplynutí. V předposlední den uplynutí této lhůty (tj. 24. 11. 2013) byl městskému soudu doručen žalobcův e-mail, v němž žádal o ústní jednání; zároveň zde předcházející soudní výzvu označil jako protiprávní a absurdní. Městský soud následně usnesením uvedeným v záhlaví řízení o žalobách pro nezaplacení soudního poplatku zastavil.

[2] Žalobce (dále též „stěžovatel“) posledně uvedené usnesení o zastavení řízení napadá kasační stížností. Namítá, že citovaným usnesením byla porušena jeho lidská práva, právní tradice, zvyklosti a základní procesní zásady. Městský soud prý stěžovateli nedal možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jejich vydáním. Současně stěžovatel požádal Nejvyšší správní soud o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[3] Kasační stížnost není důvodná.

[4] Soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů; přitom neshledal, že by napadené usnesení trpělo vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[5] Soud na úvod poznamenává, že netrval na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti. Pokud předmět kasačního přezkumu souvisí s nezaplacením soudního poplatku, by trvání na podmínce uhrazení soudního poplatku za kasační stížnost a na podmínce povinného zastoupení znamenalo jen další řetězení téhož problému (srov. rozsudky NSS ze dne 24. 10. 2007, čj. 1 Afs 65/2007 – 37, a ze dne 13. 9. 2007, čj. 9 As 43/2007 – 77).

[6] Soud se tak zabýval pouze žádostí stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Dle § 35 odst. 8 věty první s. ř. s. může být navrhovatel, u něhož jsou dány předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, ustanoven zástupce, jímž může být i advokát. Z důvodu zamezení řetězení problému zdejší soud neposuzoval, zda jsou u stěžovatele dány předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků. Zabýval se pouze hodnocením, zda je ustanovení zástupce nezbytně třeba k ochraně práv stěžovatele v nynějším řízení. Dospěl přitom k závěru, že tomu tak není. Kasační stížnost splnila v rámci daných možností předepsané náležitosti a lze z ní seznat, z jakého důvodu stěžovatel považuje napadené usnesení krajského soudu za nezákonné. Případné doplnění kasační stížnosti ustanoveným advokátem by pak nemohlo na hodnocení věci nic změnit.

[7] Jedinou kasační námitkou, která směřuje proti usnesení o zastavení řízení, je tvrzení stěžovatele, že městský soud mu nedal možnost se k věci vyjádřit. Tato námitka však není důvodná. Městský soud ve věci samé vůbec nerozhodoval, a tudíž stěžovatel nemohl být na svých právech namítaným způsobem zkrácen. Právě z důvodu, že stěžovatel nezaplátil soudní poplatek za podanou žalobu, k čemuž byl ze strany soudu opětovně vyzván, řízení dále nepokračovalo, v jeho průběhu nebylo ani nařízeno ústní jednání a soud řízení zastavil v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

[8] Zbývající námitky ohledně žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a jeho návrhu na ustanovení advokáta nesměřují proti nyní přezkoumávanému usnesení. Nejvyšší správní soud se tudíž těmito námitkami věcně zabývat nemohl.

[9] Soud proto zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. února 2014

Zdeněk Kühn
předseda senátu